

יוסי ושלוש העזים

מדי בוקר יצא יוסי למרעה עם שלוש עזים, וכל ערב חזר איתן הביתה. בוקר אחד הוא יצא השכם והוביל את העזים לפניו, כשהוא שורק מנגינה כלשהי. בדיוק כשהגיע לשדה סלק של מר שמיט ראה שהגדר פרוצה במקום אחד. אך גם העזים ראו את הפרצה בגדר, רצו לשם מהר והתחילו לנגוס בעלי סלק הטריים.

יוסי התרגש מאוד. לא יתכן דבר כזה! הוא לקח מקל, עבר את הגדר והתחיל לגרש את העזים. אלא שהן היו עקשניות ביותר. הן הלכו סביב-סביב ולא התקרבו אפילו לפרצה בגדר. יוסי רץ אחריהן, רץ ורץ עד שלא יכול היה לרוץ יותר. הוא חזר דרך הפרצה בגדר, התיישב על הארץ והתחיל לבכות.

בדיוק אז עבר שועל בדרך.

"בוקר טוב, יוסי" אמר השועל "מדוע אתה

בוכה?"

"אני בוכה כי אינני יכול לגרש את העזים משדה הסלק של מר שמיט" אמר יוסי. "אל תדאג, יוסי" אמר השועל "אני אגרש אותן במקומך."

השועל קפץ מעל הגדר והתחיל לגרש את העזים. הוא רץ אחריהן סביב-סביב אבל הן לא רצו לצאת משם. הן נפנפו בזנבותיהן ונענעו בראשיהן, ורצו בשדה. הן דרכו על עלי הסלק עד שלא ניתן היה לראות שבכלל גדל שם משהו.

השועל רץ אחריהן, עד שלא יכול היה לרוץ יותר. הוא יצא, התיישב ליד יוסי והתחיל לבכות.

עברה בדרך ארנבת. "בוקר טוב מר שועל. מדוע אתם בוכים?" שאלה.

"אני בוכה כי יוסי בוכה" ענה השועל "ויוסי בוכה כי הוא לא יכול לגרש את העזים

משדה הסלק של מר שמיט."

"זאת לא סיבה לבכות" אמרה הארנבת

מעל הגדר ובז-בז-בז התקרבה לאוזנה של
עז הגדולה ביותר. העז הניעה את אוזנה
וניסתה לגרש את הדבורה, אבל הדבורה
רק עברה לאוזן השניה שלה והמשיכה
בז-בז-בז עד שהעז החליטה שבשדה
מסתובב איזשהו סלק שמזמזם והיא ברחה
מהר דרך הפרצה בגדר ולדרך אל המרעה.
הדבורה עברה לעז השניה ושוב בז-בז-בז
לאוזן אחת שלה ובז-בז-בז לאוזן שניה, עד
שגם העז הזו ברחה מהשדה ולדרך אל
המרעה.

ואז הדבורה עברה לעז השלישית ושוב
זמזמה לה וזמזמה לאוזן אחת ולאוזן שניה,
עד שגם העז השלישית החליטה כי מוטב
ללכת אחרי העזים האחרות וברחה משדה
הסלק לדרך אל המרעה.

"תודה לך, דבורה קטנה" אמר יוסי. הוא
ניגב את דמעותיו והוביל את העזים אל
המרעה.

"אני אגרש אותן עבורכם." והארנבת קפצה
דרך הפרצה בגדר והתחילה לגרש את
העזים. אבל העזים לא רצו לצאת, ואחרי
שהארנבת רצה ורצה עוד, בסוף
התעייפה, התיישבה ליד השועל וליד יוסי
והתחילה לבכות.

ואז באה דבורה במעוף מעל פרחי השדה.
כשראתה אותם בוכים התעופפה מעליהם
ואמרה "בוקר טוב לכם. מדוע אתם בוכים?"
"אני בוכה כי השועל בוכה" ענתה הארנבת
"והשועל בוכה כי יוסי בוכה. ויוסי בוכה כי
הוא לא מצליח לגרש את העזים שלו משדה
הסלק של מר שמיט."

"אל תבכו" אמרה הדבורה "אני אגרש אותן
מיד!"

"את?" אמרה הארנבת "ייצור קטן כמוך
יגרש את העזים שלא יוסי ולא השועל ולא
אני יכולנו לגרש אותן?" והיא צחקה בקול
רם מהרעיון המצחיק.

"רק תשימו לב" אמרה הדבורה והיא עפה